

[Aksel Larsen.]

Det spiller også en rolle, for hvis man opretholder tilbagebetalingspligten i en hel række tilfælde, vil de pågældende formentlig blive skattepligtige af det beløb, de har fået i offentlig hjælp. De bør derfor naturligvis være klar over, når de får denne offentlige hjælp, at det kun er et lån. Men så bør man også tage hensyn til det, når den offentlige hjælp ydes, for hvis den ydes, ikke, som det hidtil har været tilfældet, som lån, der principielt skal tilbagebetales og som følge deraf ikke er skattepligtig, men hvis den ydes på vilkår, så den ikke skal tilbagebetales, altså er skattepligtig, må man tage hensyn til dette, når man fastsætter hjælpens størrelse, idet der må tages hensyn til, at der skal svares skat af beløbet.

Hvad den foreslåede § 307 angår, forekommer det mig, at den er både yderst urimelig og direkte i strid med § 309. I § 309, stk. 1, står, at

„det offentliges erstatningskrav står tilbage for enhver den understøttede påhvilende gæld, forsåvidt denne hidrører fra forpligtelser, der er pådraget før understøttelsens ydelse.“

Som § 307 er udformet, bryder den imidlertid § 309, idet man fra kommunernes side forlods kan komme og kræve tilbagebetaling; man kan ved resolution, altså rent administrativt, pålægge et løbende bidrag til tilbagebetaling af gæld, og man kan oven i købet — og det er noget af det mest hårrejsende — gå så vidt, at man kan inddrive det ved udpantning eller kræve det tilbageholdt i den bidragskyldiges arbejds- eller tjenesteløn efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Jeg synes, at dette sidste må man under alle omstændigheder slette.

Det er galt nok med, hvad der allerede kan tilbageholdes i arbejdslønnen til personlige skatter o. lign., og jeg synes ikke, man skal komme med noget nyt, som yderligere kan trækkes fra arbejdslønnen. Men jeg mener i det hele taget, at hvis man overhovedet på noget felt bibeholder tilbagebetalingspligten, må man lade reglen i § 309 være hovedreglen, og så må man omforme § 307 således, at den ikke strider imod denne hovedregel. Iøvrigt forekommer det os unødvendigt at forlænge fristen fra

3 til 5 år; det må være nok med en frist på 3 år.

Jeg skal lade det være tilstrækkeligt med disse bemærkninger. Som man vil have forstået, er vi altså mere end glade for første del af dette lovforslag og vil gøre alt, for at det kan blive ophøjet til lov; vi kan se, der ligger reformer i den sidste del af lovforslaget, men vi kunne ønske, at disse reformer blev noget mere gennemgribende, og at man i de aller-, allerfleste tilfælde fuldstændig ophævede tilbagebetalingspligten og tog de fornødne konsekvenser af dette ved lovens udformning.

Hans Hansen (Rørby): Vi fra vor side har altid haft den opfattelse, at modtaget hjælp i trangtilfælde ikke burde have nogen virkning med hensyn til valgret. Derfor kan vi stort set støtte den opfattelse, som den højtærede socialminister har givet udtryk for i dette lovforslag. Forskyldt eller uforskyldt trang og fattigdom er jo et meget vidt begreb. Jeg tror, at i almindelighed er alle indstillet på at ville klare sig selv og ikke ligge det offentlige til byrde, og årsagerne til den afsporing, som desværre altfor tit sker, er så mangfoldige, at jeg ikke tror, man kan bedømme menneskers stilling ud fra den øjeblikkelige situation, de er kommet i.

Jeg vil gerne sætte en streg under det, som det ærede medlem fru Edel Saunte, der talte for socialdemokratiet, sagde om bestemmelserne i valgloven og den nye grundlov om straffede personers adgang til at få valgret. Jeg er ganske enig med det ærede medlem og beder hende gå stærkt ind for sin tankegang i udvalget. Her er åbenbart et skel, som jeg synes bør slettes.

Der er en ting, som er mere alvorlig og mere umulig at angribe. Det er de love, der giver falske varepriser, og som giver mange medborgere her i landet adgang til at oppebære understøttelse fra det offentlige. Jeg synes egentlig, at de folk, hvad enten det er skotøj eller manufaktur, der fremstiller, skulle have deres penge udbetalt ved de sociale kasser ligesom de arbejdsløse, og den ydelse, de får, burde have samme virkning som den, de arbejdsløse får. Men der er vel langt igen, de har i hvert fald lovene i ryggen. Men man kan ikke uden